

σας διὰ στενῶν προσωπικῶν δεσμῶν νὰ συνδεθῇ πρὸς τὸν Λευκάδιον ψάλτην κατὰ τινὰ ἐν Ἑλλάδι διατριβὴν του, πλειστάκις ἐκδραμῶν μετ' αὐτοῦ ἀνά τὰς πεδιαδας καὶ τὰ ὄρη τῆς Ἡπείρου, ἐγνώρισεν ὅχι μόνον τὸν ποιητὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἄλλοτε δι' ἐλκενοὺς μελέτης, δημοσιευθεῖσας ἐν τῷ Χρόνῳ, διηρμήνευσεν εἰς τοὺς συμπολίτας του τὰ κάλλη τῆς ἀδαμάστου καὶ ἀγρίας ἐκείνης κλεφτοπούλας, τῆς ποιήσεώς του. Καὶ ἤδη ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως τῶν ἔργων τοῦ Βαλαωρίτου, τῆς ἐσχάτως δημοσιευθεῖσας ὑπὸ τοῦ μαρκιστοῦ **Quex de Saint Hilaire** καὶ **Blancard**, ἐπανερχεται, ὡς ἐπὶ προσφιλοῦς θέματος καὶ τὴν φορὰν ταύτην, ἵνα ὑπὸ γενικοτάτης ἀπόψεως, διὰ γραμμῶν ἀκριβεστάτων καὶ διαυγῶν ἐξεικονίσῃ τὸν ποιητὴν τῶν Κλεφτῶν, ἐν οἷς ἀγαπᾷ νὰ ἐνδιατριβῇ ἡ Μοῦσα του, τὴν γλώσσαν τῶν ὁπίων βασιλικώτατα περιβάλλεται, καὶ ἰδίᾳ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ φρόνημα καὶ τὴν πατριώτιδα θερμὴν καὶ τὸν βίον καὶ τὴν πίπτιν, τὴν καρδίαν ἐκείνου, ἥτις, κατὰ τὸν **Mézières**, ὑπῆρξε μία τῶν μεγίστων καρδιῶν τοῦ αἰῶνος.

Πολλάκις κατὰ τὰς θαλασσίας αὐτῶν συνδιαδρομὰς καὶ τὰς μακρὰς συνδιαλέξεις ὑπὸ τὴν φιλόξενον στέγην τῆς ἐν Λευκάδι οἰκίας τοῦ ποιητοῦ, ὁ διαπρεπὴς Γάλλος τὸν ἤκουσε βεβαιῶντα ὅτι ζῶν, ὡς ἔζη, μεταξύ τῶν ναυτικῶν, τῶν βοσκῶν, τῶν χωρικῶν του, ἐπανεύρισκε παρ' αὐτοῖς ὅχι μόνον εἰς τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἔθη καὶ ἔθιμα αὐτῶν κατὰ τὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Οὐδεὶς μεταξύ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων εἶνε ἄξιός μᾶλλον τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατριώτου. Ἡ ποίησις του ἐκπορεύεται ὅλη ὑπὸ τοῦ αἰσθηματος τοῦ πατριωτισμοῦ· οἱ στίχοι τοῦ κατ' οὐδὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς λυρικός ἐκφράσεις τῶν εὐρῶν πνευμάτων, πρὸς τὰ ἔρημα ζωγραφήματα τῶν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον τῶν ἀφωσιωμένων ποιητῶν. Ἡ ποίησις του δὲν εἶνε καλλιτέχνη ἐρμικὴ ἐργασία· εἶνε πολεμικὴ κραυγὴ μαχητοῦ. Ποῦ ἀπέχει τοῦ νὰ θεωρῇ τὴν δημώδη γλώσσαν ὡς διαστροφὴν τῆς ὠραίας ἐκείνης τῶν προγόνων καὶ βαρβαρότητας καὶ παρακμῆς σημείον; τούναχτιον ἀνεζήτη ἐν αὐτῇ τὴν πηγὴν τῆς μόνῃς ποιήσεως, ἥτις ἐπέζησε παρὰ τῶν ἱστορικῶν μεταβολῶν καὶ τῆς φυλῆς τὴν ζωτικότητα ἐπέδειξε.

Καὶ οὕτω περατοῦται τὸ ἄρθρον τοῦ **Mézières**:

«Ἡ ἔνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἡπείρου, τὸ φλογερώτερον ὄνειρόν του, ἡ ἐσχάτη ἐλπίς, τὴν ὁποίαν ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου ἐξέφραζε, κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον ἐπληρώθη. Ἐὰν ἔζη, θά ἦτο ἀπαράμυθος, βλέπων τὴν ἀγαπημένην του Ἡπείρον, ἐξαιρεθεῖσαν τῆς ἀπελευθερώσεως. Γνωστὸν μετὰ πόσης ζέσεως ἡ ἑλληνικὴ διπλωματία ἐζήτη νὰ φέρῃ τὰ νέα σύνορα πρὸς βορρᾶν, ἐκείθεν τῶν Ἰωαννίνων. Τὸν πόθον τούτων ἐκφράζουσι τὰ ποιήματα τοῦ Βαλαωρίτου, καὶ ἐκ τοῦ πόθου τούτου τὴν συγκράτησιν συνετέλεσεν. Ἐκεῖ παρὰ τὰ Ἰωάννινα, ἐπὶ τοῦ Πίνδου, ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐπὶ μᾶλλον ἔπαθε καὶ ἠγωνίσατο. Δὲν ἐπεφυλάσσετο ἡ εὐτυχία αὐτὴ εἰς ἐκείνους οὔτινες πρὸ τοσοῦτου χρόνου καὶ τοσοῦτοι ἔχυσαν τὸ αἷμά των ἐκεῖ πέραν, ματύρια τῆς ἀνωλέθρου ζωτικότητος τοῦ γένους των».

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἄλογο ἄμαξοτὸ ἢ ἄμαξα ἀλογέννα. Ταχύτητα, εὐμάρειαν, ἀσφάλειαν, κομψότητα—ἰδοὺ τί ὑπόσχε-

ται ὁ Σκορδαρὸς τῆς Νέας Ἱερσῆς ἀμαξιοποιὸς Στίλμαν μὲ τὴν νέαν ἐφευρέσιν του. Εἶνε ἵππος καὶ ἄμαξα ἀνακατωμέα. Γίνεσθαι ἀναβάτης καὶ ἐπιβάτη, συγχρόνως. Οὔτε ἐπὶ ἀμάξης κάθεται· οὔτε ἐπὶ ἵππου· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ ἵππου παρὰ ἐπὶ τῆς ἀμάξης· καὶ πάλιν, μᾶλλον ἐπὶ τῆς ἀμάξης, παρὰ ἐπὶ τοῦ ἵππου. Ἐστενερχοθήτε, σὰς ἐννοοῦμεν· νὰ λοιπὸν τί εἶνε: Τὸ ἄλογο τοποθετεῖται ἀκριβῶς μεταξύ δύο μεγάλων ὀρεγμάτων τοῦ ποδηλάτου (*velocipèd*) τροχῶν, ὑπὲρ τὴν ράχιν δὲ τοῦ ἀλόγου ἀκριβῶς εἶνε τὸ κάθισμα τοῦ ἀναβάτου ἢ ἐπιβάτου· στηρίζεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῶν τροχῶν· οὕτως ὁ μὲν ἵππος δὲν σηκώνει ἐπάνω του κανὲν βάρος· συνάμα δὲ καὶ ἡ ἄμαξα αὐτὴ συγκειμένη ἀπλῶς ἐκ δύο ὑψηλῶν τροχῶν ἐνὸς ἄξονος καὶ ἐνὸς μικροῦ καθίσματος εἶνε τόσο ἐλαφρὰ, ὥστε φαντάζεσθε ποῖαν ταχύτητα δύναται νὰ ἀναπτύξῃ ὁ ἵππος. Δύναται νὰ τρέχῃ, ὡς ἐάν ἦτο ὄλῳ· διόλου ἐλεύθερος, ὅπως εἶνε, χωρὶς ἀναβάτην, οἱ ἄγριοι ἵπποι εἰς τοὺς λειμῶνας καὶ τὰς κοιλάδας. Συγχρόνως οὔτε νὰ γλυστρήξῃ, οὔτε νὰ πέσῃ ὑπάρχει φόβος, διότι τὸν προφυλάττουν οἱ τροχοί, οὔτινες εἶνε ἀκριβῶς εἰς τὰ πλευρά του. Ἡ εἰκὼν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν εἶνε τόσον χαριτωμένη καὶ τόσον περίεργος, ὥστε μᾶς ἐργεταὶ ὀρεγξίς νὰ τὴν βαπτίσωμεν τὴν ἐφευρέσιν: **ἀλογάμαξαν!**

Πλησιάζομεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἀμερικανικὴ τι· Ἐταιρία κνέλαβε τὸ προνόμιον, δι' οὗ συνδέουσα θάλασσαν καὶ σιδηροδρόμον θὰ κατορθώσῃ ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ὥστε ὁ πλοῦς ἀπὸ Ἀμερικῆς εἰς Ἰρλανδίαν νὰ διαρκῇ **ἑξ μόνον ἡμέρας**, ἀντὶ τῶν ὑπερδιπλοῦν. Ἡ ἐν λόγω ἑταιρία διὰ σιδηροδρόμου ὀλιγοβιβάξῃ τοὺς ἐπιβάτας εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Νέας Φουνδ'ανδίας καὶ ἐκεῖθεν δι' ἀτμοπλοίου εἰς τὰ δυτικὰ παρὰ τῆς Ἰρλανδίας. Οὕτω οἱ ταξιδιωταὶ θὰ διανύουν μόνον 1640 λεύγας. Αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν ἤδη, ἐξακισχιλίων ἐργατῶν ἐργαζομένων πρὸς τοῦτο.

Ρακοςυλλέκτης.

Σήμερον πωλεῖται

ἀντὶ **10** λεπτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητάς τε **10** φυλλάδιον

ΤΩΝ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ο ἱατρός-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετώκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν **Σωκράτους** οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὅπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7-8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2-4 μ. μ.**

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετὴ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέν (ἑδὸς Ἐβρου) καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Νάκη (ἑδὸς Αἰόλου) ἀντὶ **1.80**.

Ἐν τοῖς αὐτοῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ **Κρητικοὶ Γάμοι** κατὰ φυλλάδια πρὸς **10** λεπτά ἑκάστον.

Ἐσαύτως καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μας.

Ἡ κυρία **Φραγκίσκα Ζυγαλάκη** ἀγγέλλει εἰς τὰς κυρίας πελατίδας αὐτῆς, ὅτι μετέφερε τὸ ἐργαστήριόν της ἀπέναντι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου (Καρύτση).